[Ex adumbratione in codice Vindobonensi lat. 106865] TYCHO BRAHE AD IACOBUM CURTIUM.

RESCRIPSI tuis humanißŸimis pariterque eruditißŸimis hac præterlap a æ tate ad me datis literis, vir amplißŸime et nobilißŸime, amice in primis honorande, idque per eundem quem tunc temporis ad me ablegâras Tabellarium, nec dubito, quin literæ meæ tibi atis certo redditæ int; quare de ijs, quæ tunc ultro citroque inter nos agebantur, nunc ulterius quidpiam movere, minus duco operæpretium. Unum altem vel alterum e t, de quo te denuo hi ce compellandum cen ui. Cum Geographiæ exaeta cognitio A tronomiæ penitius excolendæ non parum (uti cis) ub idij adferat, hæc vero ab antecelßŸoribus no tris non minus quam altera nequaquam atis accurate et olide exculta e t: decrevi itaque proprijs In trumentis mißŸis hincinde per Europam idoneis ob ervatoribus quorundam præcipuorum locorum latitudines atque longitudines indagari curare, et primo quoque tempore cum portatili quodam Sextante, cochleis ad dißŸolutionem et compo itionem hincinde di po itis, compagniatum quendam ex meis in Germaniam amandabo, qui Ro tochij, Vitebergæ, Dre dæ elevationes polares exaetius, quam antea faetum e t, crutetur, indeque Pragam et ad vos tran iens idem illic crutabitur. Tum in trumenti huius fabricam concinnam atque u um apprime expeditum coram s. 286 per picies, atque i ita lubuerit, imitari facies. Po tea Noribergam tran lato Organo, ibi etiam poli ublimitatem exaetißŸime ob ervari in votis habeo, idque eam potißŸimum ob caußŸam, ut ex ob ervationibus quibu dam BERNHARDI GUALTERI di cipuli REGIOMONTANI, illic ante unum proxime eculum habitis, ij demque inter e invicem collatis atque expen is, de Apogæo atque Eccentricitate Solari, augeanturne an vero minuantur, aliquid certi et indubitati concludere queam, quod ab que eius loci polari elevatione crupulo ißŸime cognita fieri haud poßŸe tute non ignoras. At hanc e Solaribus altitudinibus etiam in utroque Sol titio diligenter exploratis, rimari non atis tutum e t, ut diutina nos docuit experientia, caußŸæque, cur id fiat, alibi a nobis exponuntur. Peraetis autem ijs, quæ Noribergæ || intermediante hoc in trumento denotanda habeo, optarem quidem illud in Italiam, ut et illic polares quædam de ignarentur altitudines, tran portari. Verum cum Alpium longinquæ et præruptæ alebræ non parum impedimento int, quo minus Organum hoc in Au oniam artum teetum ab que ulla læ ione perferatur, uo etiam pondere itineris difficultates re puente, vix id præ tari poßŸe mihi per uadeo. De alia igitur ratione, qua nihilominus in præcipuis quibu dam Italiæ civitatibus no tris de iderijs ati fiat, mecum con titui. Degit enim nunc Patavij iuvenis quidam no tras GELLIUS SASCERIDES nomine, qui mihi paulo antea oetennium dome ticus fuit, atque tam in exercitijs A tronomicis quam Pyronomicis fidelem navavit operam; huic per literas iam nuper ignificavi, ut illic Sextantem quendam ad in tar cuiu dam meorum, quos hîc vidit atque traetavit, meis umptibus confieri procuret atque eius beneficio quorundam Italiæ locorum latitudines ratas inquirat, meque de his po tea certiorem reddat. At cum ne hîc quidem con i tere animus it, ed u que inÆgiptum ad eptemplicis Nili o tia ob ervationes extendere, Alexandriam videlicet in locum vetu tißŸimæ habitationis Ptolemaicæ, partim ut Poli altitudo mihi u itato more illic accuratißŸime explorata cum Ptolemaica con ignatione conferri queat, et an rite ati que exaete, de quo etiam certis de caußŸis non parum dubito, ab eo con tituta it, aut etiam, ut nonnulli, ed fru tra, uti opinor, u picantur, mutationem aliquam tot interlap is eculis en erit, indubitate digno catur, partim ut per am, cum circa 90am ab horizonte Eclipticæ partem ver atur, i modo per eclip ationes non liceat, longitudo eius loci, qua Geographi autoritati Ptolemaicæ confi i præcipue utuntur, et de Meridianorum re peetu huius atque aliorum Europæ locorum

differentijs aliquid rati et ambiguitati non obnoxium decernere liceat. Verumenimvero, cum in trumentum, quod in Italia parariiubi, non commode in Ægiptum, ob itineris nimiam intercapedinem alia que difficultates tran vehi operâ unius alicuius hominis poßŸit, nec etiam unicum tanto s. 287 labori atque indubiæ perve tigationi ufficiat, et is etiam, de quo || dixi, GELLIUS meus ex his Aretois locis oriundus, Maris Adriatici atque Mediterranei æ tuationes, tum etiam aëris Ægiptiaci ubtilitatem atque fervorem ab que valetudinis iaetura aut vitæ periculo vix u tinuerit, et res hæc per e alias it magni momenti, plurimumque ad Geographiæ adeoque ip ius A tronomiæ plenariam in taurationem conducat, omnem idcirco movendum eßŸe duco lapidem, ut etiam hîc votis no tris re pondeat ucceßŸus. Hîc vero tuum quam maxime de idero expetoque unâ cum con ilio auxilium. Si enim ad MagnificentißŸ. Cæ areæ Maie tatis Legatum, qui Venetijs moratur, interpo ita etiam, i opus fuerit, eiu dem Cæ . Maie tatis auetoritate, literas dare non gravatus fueris, quibus is rogetur admoneaturque, ut ab Illu trißŸimo Venetorum Principe atque Senatu amplißŸimo impetret, ut duo vel tria eiu cemodi In trumenta per idoneos artifices adamußŸim fabrefieri mandent, et duos vel tres harum rerum capaces et indu trios iuvenes locorum in uper et viarum non ignaros deputent umtu que et neceßŸaria, quod illis perfacile e t, largiantur, quo Alexandriæ non unico altem, [ed] i id forte in tanto itinere læ ionem aliquam admi erit, duobus vel tribus loci eius tam longitudo quam latitudo diligentißŸime indagetur: i inquam tua interceßŸione atque ope hoc ip um Venetijs mature procuratum fuerit, equidem non dubiam concipio pem, omnia exoptationi no træ feliciter et commode ati faetura. In trumenta autem eiu cemodi affabre et ab que vitio elaborandi rationem artificibus Venetis præ cribet antedietus GELLIUS, tum etiam eos, qui ob ervandi gratia Alexandriam amandandi venient, de eorum u u atque traetatione, cæteri que ad cœle tem denotationem rite et citra errorem perficiendis ufficienter in truet, tellarumque quarundam declinationes atque di tantias meis hîc organis antea conqui itas, quibus uti et in trumentorum certitudinem examinare comprobareque poterint, uppeditabit. De quibus etiam omnibus illum ante paucas eptimanas affatim per literas admonui. Nec dubito, quin is in diligenter exequendis ijs, quæ illi a me iniuneta unt, uo officio non it defuturus, cum ip ius fidem et olertiam pari integritate coniunetam iamdudum diu multumque exploratam habeam. Quapropter te præ tantißŸime et pectatißŸime vir non olum per eam, quæ nobis intercedit, amicitiam, ed ulterius || quoque per divinæ illius A tronomiæ incrementa atque re taurationem, quam te præ multis alijs ummis votis exoptare expectareque non ignoro, et quibus in uper poßŸum precibus, obnixe rogatum habeo, ut no tris de iderijs hac in parte ubvenire, illi que tua autoritate atque ua u adeoque manuduetione et auxilio præ to eßŸe non mole tum ducas.

Cedit illud, ut pero, non olum in antiquißŸimæ et præ tantißŸimæ s. 288 yderalis cientiae atque Co mographiæ promotionem et commodum, verum etiam in inclytißŸimæ Cae areæ Maie tatis atque amplißŸimae Reipub. Venetæ, tuique ip ius, qui hæc procuras atque promoves, laudem atque apud po teros, i qua re tabit benemeritorum gratia, memoriam et perpetuam celebrationem. Cumque nihil diffidam te ponte tua ad rem A tronomicam ublevandam locupletandamque et meis in his conatibus adiutandis (cuius et iam antea eximium pecimen in procurando illo honorifico atque illu tri Diplomate Cæ areano exhibui ti) propen um eßŸe, nolo te pluribus rogando diutius hac de re interpellare, cum ultro currenti equo calcaria (ut e t in proverbio) addere non deceat. Alterum adhuc altem upere t, de quo tuum contilium capere atago. Cuperem Cæ areae Maie tati ip emet cribere, et turn ob Diploma illud ab eius Maie tate mihi gratio e et clementer conceßŸum ubmißŸe gratias agere, tum etiam quaedam alia, quæ iplius Maie tati orte non ingrata atque incommoda int utura,

humiliter atque ecreto indicare. Vereor autem ne ip ius Maie tatem erenißŸimam atque augu tißŸimam meis tenuioribus literis interpellando eius Maie tati aut etiam alijs dignitate atque auetoritate in aula præpollentibus offenlioni lim futurus, ita ut in minus dextram partem mihi res hæc vertatur. Te itaque iterum atque iterum peramanter rogatum habeo, ut quid a me hac in parte fieri liceat et deceat, ingenue commonefacere velis, et per primam quamque opportunitatem, etiam, i ieri poßŸit ante Maris Balthici navigationes impedientem congelationem, mihi de ingulis re cribere, atque quid perandum faciendumque lit, ignificare non graveris. Vale vir amplißŸime, meque tui tudio ißŸimum et perpetua amicitia tibi devinetum retinere (quod et ultro per me fiet) non intermitte. Communi amico no tro THADDÆO eor im crip i, cui etiam quam optime cupio omniaque ex animi ententia opto. Iterum quam diutißŸime elicißŸimeque vale. Datæ CalendisDecembris Anni veteris Iuliani 1590.